

# РЕШЕНИЕ

№ 2229

гр. София, 24.04.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 02.04.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8803** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Г. Х. от [населено място], ул. "6-ти септември" № 20 срещу Заповед рег. № 3407 от 24.08.2011 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГД"ГП"), с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 4, чл. 228, т. 3, чл. 226, ал. 1, т. 6 и чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение на длъжност старши полицай в ГКПП – „Капитан П. войвода“ от ГПУ-Ново село при РДГП –С. към ГДГП- МВР, категория „Е“.

Оспорващият чрез процесуалния си представител адвокат Л., счита, че обжалваната заповед е неправилна, необоснована и незаконосъобразна. Излага подробни съображения в жалбата и в писмено становище. Твърди, че наказващия орган не е изследвал изобщо дали е извършването на вмененото му дисциплинарно нарушение. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя обосновава незаконосъобразност на оспорената заповед като се позовава на Постановление за спиране на ДП № 425/2011 г. по описа на ОП-Х., с която е спряно досъдебното производство образувано срещу неизвестен извършител за инкриминираното деяние, послужило като фактическо основание за уволнението на жалбоподателя.

Ответникът – директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР, чрез

процесуалния си представител юрисконсулт М., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и потвърди обжалваната заповед. Сочил, че заповедта е законосъобразна като издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от закона форма. Намира, че изцяло е спазена административната процедура по провеждане на дисциплинарното производство, включително запознаване на служителя с всички процесуални действия в хода на дисциплинарното производство, спазени са всички правила и срокове, указани в закона, заповедта била мотивирана правно и фактически.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Дисциплинарното производство срещу М. Г. Х. е образувано със заповед рег.№ 2869/11.07.2011г., на основание чл. 230, ал. 1, т.2 и ал. 2 от ЗМВР и чл.239, ал.1 от ППЗМВР и постъпили данни – предложение рег.№ 5077/11.07.2011г. от Директора на РДГП – С. и телеграма вх.№ 50417/11.07.2011г. на ОД на ОДП – Х.. Заповедта съдържа всички задължителни реквизити предвидени в чл. 239, ал. 1 от ППЗМВР (данните, извършителят, дисциплинарното нарушение, предвиденото наказание, дисциплинарно разследващият орган, на когото се възлага разследването, както и срокът за извършване на разследването) и е издадена от компетентния орган съобразно чл. 230, ал. 1 вр. с чл.186, ал.1 от ЗМВР. Жалбоподателят М. Г. Х. се е запознал със заповедта срещу подпис на 12.07.2011г.

Образуваното дисциплинарно производство е във връзка с предложение рег.№ 50771/11.07.2011г. от Директора на РДГП – С. и телеграма вх.№ 50417/11.07.2011г. на ОД на ОДП – Х., с които са постъпили данни, че на 10.07.2011г. около 12.00 часа полицаи М. Х. – старши полица при ГКПП „капитан П. В.“ при ГПУ Ново село към РДГП – С. се явил за влизане в страната от Р Гърция през същия ГКПП, като е управлявал микробус с българска регистрация, помолен от свой приятел на Име Х. да премине с него граничния пункт. След като бил проверен от митническите служители и от екипа за противодействие на нелегалната миграция, ттрафика на хора и контрабанда на стоки пре ГКПП, жалбоподателя бил пропуснат да влезне в РБългария, следван от Х. с още един микробус. На паркинга на пункта, жалбоподателя Х. предал микробуса на своя приятел и се прибрал с личния си автомобил. Около 23М30 часа същата вечер полицаи Х. бил извикан в РУП – С. и задържан за сорк от 24 часа по дознание ДП № 425/10.07.2011г. по описа на РУП – С., образувано за деяние по чл.350, ал.2, вр. чл.20, ал.4 от НК- съпричастност.

Жалбоподателят Х. е поканен за запознаване със заповедта зап дисциплинарно производство, както и е поканен да даде писмени обяснения за извършеното от него дисциплинарно нарушение с покана рег.№ 7811/12.07.2011г., връчена му на същата дата, каквито същият е депозирал до дисциплинаро – наказващия орган с рег.№ 7986/15.07.2011г.. С покана № 8251/21.07.2011г., жалбоподателят е поканен да даде допълнителни писмени обяснения, каквито последният е представил на 26.07.2011г. В тях подробно е описал обстоятелствата около извършване на вмененото му нарушение, като не отрича факта, че действително е управлявал микробуса на Х., но заявява че не е знаел какъв е товара на микробуса, както и че не е докладвал за сигналите за корупция, поради нежеланието на лицето Х..

В изпълнение разпоредбата на чл. 243, ал. 3 от ППЗМВР за резултата от проведеното разследване от дисциплинарно разследващия орган – назначената по случая комисия, е изготвена обобщена справка рег. № 8872/04.08.2011г., с която Х. се е

запознал срещу подпис на 04.08.2011г.Обобщената справка съдържа подробна информация за кадровото досие на служителя, за събраните в хода на проверката доказателства, подробно изложение и анализ на фактите и обстоятелствата по случилото се на 10.07.2011г. Направени са изводи, че:

Във връзка със събраните материали, са налице достатъчно доказателства, че на 10.07.2011г., около 11.20ч. полицай М. Г. Х. -служител на ГКПП "Капитан. П. войвода", по време на почивен ден, по молба от Х. Х. е излязъл от страната и около 11.30ч. с цел да не бъде "рекетиран" от митническите органи собственика на товара, вкарал като водач микробус "М." с рег. [рег.номер на МПС] през ГКПП "Капитан П. войвода" в Р. Б., в който микробус и пътуващия заедно с него автомобил "И." с рег. [рег.номер на МПС] са установени общо 7037 кг. овнешко, пилешко и телешко месо, кашкавал и масло, внесени в страната в нарушение на правилата, уреждащи добива, производството, преработката, съхранението или търговията с животни, суровини, храни или питиета, предназначени за общо ползване - без здравна идентификационна маркировка за обозначаване на техния произход, без партидни номера, без необходимите придружаващи документи и с нарушени условия за съхранение на 6200 кг. пилешко месо, във връзка с което е образувано и досъдебно производство. Цитираното деяние е породило основателно съмнение за злоупотреба със служебното му положение -нарушение на изискванията на т. 32а от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с министерска заповед рег. № Гз-2013/08.11.2006 г., изменен и допълнен с министерска заповед рег. № 1з-453/22.02.2011 г. Това му действие - извършено умишлено - се определя, като съставомерно на чл. 227, ал. 1, т. 10 от Закона за МВР във връзка с чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР (деяние, несъвместимо с етичните правила на държавните служители в МВР, с което се уронва престижът на службата), за което задължително следва да се наложи дисциплинарно наказание: "Уволнение".

В заключение в обобщената справка се сочи, че действията на Х., с които е нарушил посочената разпоредба на Етичния кодекс на служителите от МВР и самото нарушение е станало достояние на други държавни органи – РУП – С. и граждански лица посредством отразяването му в средствата за масово осведомяване, а именно: излъчения на 11.07.2011г. репортаж в новините на БТВ Новините, публикации и интернет сайтове, вестници и др. Направено е предложение да му се наложи дисциплинарно наказание уволнение и да се прекрати служебното му правоотношение.

Изготвено е становище рег. № 8911/05.08.2011г. до Директора на ГД „ГП” - МВР относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. В становището подробно е изложено установеното от дисциплинарно разследващия орган в хода на проведеното дисциплинарно производство. Направено е предложение предвид извършеното тежко нарушение на служебната дисциплина, на основание чл.226, ал.1, т.6, вр. чл. 227, ал. 1, т.10 от ЗМВР, във връзка с чл.230, ал.2, т.4 от ППЗМВР на Е. да бъде наложено дисциплинарно наказание “уволнение” и на основание чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗМВР да бъде прекратено служебното му правоотношение.

С оспорената заповед рег. № 3407/24.08.2011г. на Директора на Главна дирекция „Гранична полиция” – МВР, на основание чл.224, ал.2, т.4, чл.228, т.3, чл.226, ал.1 , т.6 и чл.227, ал.1, т.10 от ЗМВР, вр. чл.230, ал.2, т.4 от ППМВР на полицай М. Г. Х. – старши полицай на ГКПП – Р”Капитан П. войвода” от ГПУ – Ново село при РДГП - С. е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение", а на основание чл.245, ал.1, т. 8 от

ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител в МВР, считано от датата на връчване на заповедта. В мотивите на заповедта е изложено, че около 11.20 ч. полицаи М. Г. Х. -служител на ГКПП "Капитан. П. войвода", по време на почивен ден, по молба от Х. Х. е излязъл от страната и около 11.30ч. с цел да не бъде "рекетиран" от митническите органи собственика на товара, вкарал като водач микробус "М." с рег. [рег.номер на МПС] през ГКПП "Капитан П. войвода" в Р. Б.. В микробуса и пътуващия заедно с него автомобил "И." с рег. [рег.номер на МПС] са установени общо 7037 кг. овнешко, пилешко и телешко месо, кашкавал и масло, внесени в страната в нарушение на правилата, уреждащи добива, производството, преработката, съхранението или търговията с животни, суровини, храни или питиета, предназначени за общо ползване - без здравна идентификационна маркировка за обозначаване на техния произход, без партидни номера, без необходимите придружаващи документи и с нарушени условия за съхранение на 6200 кг. пилешко месо. Около 23.30 ч. на 10.07.2011г. полицаи М. Х. е задържан със заповед за полицейско задържане № 24—С—151/10.07.2011 г. и е образувано досъдебно производство №425/10.07.2011г. по описа на РУП -С., като му е повдигнато обвинение за престъпления по чл. 350, ал. 2 във вр. чл. 20, ал. 4 от НК.

Деянието извършено от полицаи М. Х. е станало достояние на служители от други служби (образувано ДП №425/10.07.2011г. по описа на РУП -С.), а след отразяването му в средствата за масова информация (излъчения на 11.07.2011г. репортаж в емисиите на bTV Новините, публикации в интернет сайтове и вестници) е станал достояние и на граждански лица .

Извода на дисциплинарно-наказващия орган е , че жалбоподателят Х., с извършеното деяние, подробно описани в оспорваната заповед, е уронил престижа на службата

С оспорваната заповед, органът намира деянието на полицаи Х. за несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и с него се уронва престижа на службата - тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.224, ал.2, т.4 от ЗМВР, съставомерно на чл.227, ал.1, т.10 от ЗМВР вр. с чл.230, ал.2, т.4 от ППЗМВР, за което е предвидено налагането на дисциплинарно наказание уволнение. Сочи, че нарушението е установено при проведено дисциплинарно производство, разпоредено със заповед рег.№ 2869/11.07.2011г. и становище рег.№ 8911/05.08.2011г. на дисциплинарно разследващия орган. Заповедта е връчена на Х. срещу подпис на 09.09.2011 г., видно от отбелязването върху нея.

По делото са приложени Протокол рег.№ 2657/09.03.2011г. за запознаване на държавните служители от ГКПП при ГПУ –Ново село при РДГП– С. с МЗ № Из-453/22.02.2011г. и Протокол за запознаване със съдържанието на Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № Из-2013/08.11.2006г.

В хода на делото са приети и приложени съдържащите се в преписката писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок (заповедта е връчена на 09.09.2011г., а жалбата е подадена чрез куриер по пощата на 20.09.2011г., съгласно датата на приложения към делото пощенския плик), от надлежна страна – адресата на акта, имащ право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима, следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по съществото същата е неоснователна по следните съображения:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентния орган (чл. 228, т. 2 от ЗМВР вр. с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР вр. с чл. 246, т. 2 от ЗМВР и предвид категорията държавна служба на жалбоподателя ) – директора на ГД „ГП”, МВР. Административният орган е изложил в заповедта фактическите и правни основания за издаването ѝ (съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК вр. с чл. 269, т. 2 от ППЗМВР). Заповедта е издадена в съответствие с предвиденото в чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР задължително съдържание (съдържа мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението от Х.; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта). Видно от съдържанието на заповедта нарушението е описано като време (дата, час), място (ГКПП-Капитан П. войвода) и конкретни обстоятелства около извършването му, длъжността на наказания полицай също е посочена. Освен това в заповедта са посочени и обобщената справка и становището на дисциплинарната комисия, в които детайлно са посочени установените факти и обстоятелства с опис на доказателствата за тях и служителят е запознат с тези документи, допълнително мотивиращи позованата на тях заповед.

Издадената с нормативно изискуемото съдържание заповед е издадена в срока по чл. 225 от ЗМВР (нарушението е установено по предварителни данни при дисциплинарно наказващия орган с предложение рег.№ 2869/11.07.2011г., а заповедта е издадена на 24.08.2011г., т.е. в двумесечния срок от откриване му и в едногодишния срок от извършването му).

За да бъде реализирана дисциплинарната отговорност, чрез налагане на дисциплинарното наказание “уволнение” в чл. 230 от ЗМВР и в чл. 231 и сл. от ППЗМВР е предвидена специална процедура. Тази процедура, видно от съдържащите се в административната преписка доказателства, е спазена при издаване на обжалваната заповед. Дисциплинарното производство срещу Х. е образувано със заповед № 21137/12.07.2011г. на Директора на ГД „ГП”, МВР, съдържаща изискуемите съгласно чл. 239, ал. 1 от ППЗМВР реквизити. Оспорващият е бил запознат с предприетите срещу него действия на дисциплинарно разследващия орган. Дадена му е възможност да даде писмени обяснения, запознат е с изготвената от дисциплинарно наказващия орган обобщена справка, срещу изложеното, в която му е обезпечена възможността да възрази. Образуваното дисциплинарно производство е приключило в удължения с нарочна заповед и съгласно в чл. 244, ал. 2 от ППЗМВР срок. Съдът не намира за основателни и доказани доводите на жалбоподателя за нарушение на материално-правните разпоредби от страна на дисциплинарно-наказващия орган при издаване на оспорваната заповед. За да наложи посоченото в заповедта дисциплинарно наказание, директорът на ГД „ГП” –МВР е приел, че с действията си Х. е нарушил т. 4, т.7, т.8 и т.34 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Посочените разпоредби предписват: т.4 „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме”; т.7 „ Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява”; т.8 „Държавният служител насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си” и т.34 „държавният служител се противопоставя и е длъжен да информира своите началници

или съответните органи за всеки акт на корупция, достигнал до неговото знание". Посоченият Етичен кодекс е приет със заповед на министъра на вътрешните работи № Из-2013 от 08.11.2006г. и е публикуван на интернет страницата на МВР, респективно изменен и допълнен със Заповед № Из-453/22.02.2011г. на МВР -откъдето съдът се запозна със съдържанието на съответните текстове. Установено е по делото запознаване на жалбоподателя с този кодекс.

Деянията, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата, е посочено сред другите тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 10 ЗМВР, които са несъвместими с оставането на служба в МВР и за които също се налага дисциплинарно наказание "уволнение".

В случая действията на Х., нарушаващи Етичния кодекс на държавните служители в МВР са обстоятелствено описани в заповедта и в обобщената справка, към която препраща. С възможните и допустими доказателства и доказателствени средства в протеклото дисциплинарно производство, а впоследствие и в съдебното производство, е установено безспорно, че жалбоподателят - служител на ГКПП – Капитан П. войвода при ГПУ –Ново село извън работно време, на 10.07.2011г., около 11:20 часа, е извършил нарушение на изискванията на т. 4, т.7, т.8 и т.32 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с министерска заповед рег.г. № Из-2013/08.11.2006 г., като това е станало достояние на други лица и служби. Безспорно това му деяния е несъвместимо с конкретно посочените етични правила за поведение на държавните служители в МВР и правилно е квалифицирано от дисциплинарния орган. Извършените действия уронват престижа на службата, чиято основна задача е противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. В подкрепа на този извод е разпоредбата на т. 99 от Етичния кодекс, която гласи, че спазването на правилата на поведение, заложили в него и приети от всеки държавен служител, допринася за изграждането и утвърждаването на положителния образ на полицейската институция.

Съставомерната последица - уронване престижа на службата е налице, и доколкото описаното деяние е станало достояние на служители от различни служби на МВР, както и на цялата общественост ,поради изнасянето му в средствата за масова информация –новини , вестници, интернет и др. Ставайки достояние на различни служби и лица, поведението на Х. уронва престижа на полицейската служба, и се отразява негативно върху авторитета на МВР, в частност на неговата структура „Гранична полиция” пред обществото. Нарушено е общественото доверие в граничните полицейски служби като един от основните гарантите по защита на законността и е създадено впечатление, че служителите на „Гранична полиция” вместо да противодействат на нарушенията на контролно-пропускателния режим, сами извършват нарушения.

Целите на ЗМВР и ППЗМВР са да се осигури обезпечаване на дейността на органите на МВР по изпълнение на задачите за противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и на имуществото на гражданите. За постигането им е предвидена и дисциплинарна отговорност за всеки държавен служител, извършил виновно действия в нарушение на служебната дисциплина, включително сред тежките нарушения и такива деяние несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. При съобразяване с тази цел, в рамките на своето задължение по чл. 227, ал. 1, т. 10 Директора на ГД „ГП“ е издал оспорваната заповед, след надлежно установяване в дисциплинарно производство на извършени виновно нарушения на Етичния кодекс от жалбоподателя Х.. В случая наложеното наказание съответства на извършеното деяние. За извършеното от жалбоподателя дисциплинарно нарушение налагането на дисциплинарно наказание “уволнение” е задължително по силата на чл.227, ал.1, т.10 от ЗМВР във връзка с чл.230, ал.2, т.4 от ППЗМВР, като дисциплинарно наказващият орган по чл.228, т.2 ЗМВР е задължен да го постанови при условията на обвързана компетентност. Самият законодател е преценил тежестта на такова нарушение, като е предвидил налагане на най-тежкото по вид дисциплинарно наказание по чл.226, ал.1, т.6 ЗМВР и по този начин е изключил правото на преценка на дисциплинарно наказващия орган да определи по чл.229, ал.2 ЗМВР друго по вид и размер наказание.

Не може да бъде споделен и довода на жалбоподателя, че след като видно от приложеното Постановление от 22.11.2011г. на ОП- Х. е спряно ДП № 415/2011г. по описа на РУП-С., тъй като в конкретния случай следва да се разграничи дисциплинарната отговорност от наказателната. По аргумент от разпоредбата на чл. 300 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК само влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за административния съд, който разглежда административните последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, следователно в частност съдът не е обвързан с представеното по делото постановление, тъй като същото не е със СПН и не установява по безспорен и категоричен начин неучастието на жалбоподателя в икриминираното деяние.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби при наличието на посочените в него фактически и правни основания и в съответствие с целта, която преследва закона. Поради това не са налице основания за отмяна на обжалваната заповед, а оспорването ѝ по жалбата на М. Г. Х. следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Не е поискано присъждане на разноски от ответника и съдът не се произнася.

*По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 5 от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 7-ми състав,*

### **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** оспорването по жалба на М. Г. Х. от [населено място], ул. "6-ти септември" № 20 срещу Заповед рег. № 3407 от 24.08.2011г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГД"ГП"), с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 4, чл. 228, т. 3, чл. 226, ал. 1, т. 6 и чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение.

**Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.**

Преписи.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**